

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

06. Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα
(06. Vimānavatthupāḷi)

2. Ανδρικά μέγαρα (2. Purisavimānaṃ)

[Vv 51-85, PTS 75-134]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

06. Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα

2. Ανδρικά μέγαρα

5. Το κεφάλαιο της μεγάλης άμαξας

1. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του νεαρού θεού βατράχου

- 857.** «Ποιος αποδίδει σεβασμό στα πόδια μου, λάμποντας με υπερφυσική δύναμη και φήμη·
με εξαίσια ομορφιά, φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις;»
- 858.** «Βάτραχος εγώ παλιά ήμουν, στο νερό ζώντας στο νερό·
ενώ άκουγα τη Διδασκαλία σου, με σκότωσε ένας βοσκός μοσχαριών.
- 859.** «Για μια στιγμή πεποίθησης του νου, δες την υπερφυσική δύναμη και τη δόξα μου·
δες και τη δύναμή μου, δες την ομορφιά και τη λαμπρότητά μου.
- 860.** «Και αυτοί που για μεγάλο χρονικό διάστημα, άκουσαν τη Διδασκαλία σου, Γκόταμα·
αυτοί έφτασαν στην ακλόνητη κατάσταση, εκεί όπου αφού πάνε δεν θλίνονται.»

Το ουράνιο μέγαρο του γιου θεού βάτραχου, πρώτο.

2. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της Ρεβατί

- 861.** Τον άνθρωπο που έλειπε για καιρό, που ήρθε σώος από μακριά·
συγγενείς, φίλοι και καλοί σύντροφοι, χαίρονται για τον ερχομό του·
- 862.** Ομοίως και αυτόν που έχει κάνει αξιέπαινες πράξεις, που έχει φύγει από αυτόν τον κόσμο στο υπερπέραν·
οι αξιέπαινες πράξεις τον υποδέχονται, όπως συγγενείς τον αγαπημένο που έχει έρθει.
- 863.** «Σήκω, Ρεβάτα, εσύ με τον πολύ κακό χαρακτήρα, με την ανοιχτή πόρτα,
χωρίς συνήθεια να δίνεις·
θα σε οδηγήσουμε εκεί όπου θρηνούν οι δυστυχείς, οι καταδικασμένοι στην κόλαση, βυθισμένοι στα βάσανα».
- 864.** Έτσι ακριβώς αφού είπαν οι αγγελιαφόροι του Γιάμα, εκείνοι οι δύο δαίμονες με κόκκινα μάτια, τεράστιοι·
αφού έπιασαν τη Ρεβάτα από τα δύο χέρια, έφυγαν κοντά στην ομάδα των θεών.
- 865.** «Με χρώμα ήλιου, όμορφη και λαμπρή, ευρύχωρη, ωραία, σκεπασμένη με

χρυσό δίχτυ·

Ποιανού είναι αυτή η ουράνια κατοικία γεμάτη κόσμο, που λάμπει σαν τις ακτίνες του ήλιου;

- 866.** «Ομάδες γυναικών αλειμμένες με ουσιώδες σανταλόξυλο, και από τις δύο πλευρές ομορφαίνουν την ουράνια κατοικία·
αυτή φαίνεται με χρώμα όμοιο με τον ήλιο, ποιος χαίρεται έχοντας φτάσει στον ευδαιμονικό κόσμο στην ουράνια κατοικία;»
- 867.** «Στη Μπαρνασί ήταν ο Νάντιγια ονόματι, λαϊκός ακόλουθος γενναιόδωρος, κύριος της δωρεάς, ελεήμων·
αυτή είναι η ουράνια κατοικία του γεμάτη κόσμο, που λάμπει σαν τις ακτίνες του ήλιου.
- 868.** «Ομάδες γυναικών αλειμμένες με ουσιώδες σανταλόξυλο, και από τις δύο πλευρές ομορφαίνουν την ουράνια κατοικία·
αυτή φαίνεται με χρώμα όμοιο με τον ήλιο, αυτός χαίρεται έχοντας φτάσει στον ευδαιμονικό κόσμο στην ουράνια κατοικία».
- 869.** «Εγώ είμαι η σύζυγος του Ναντίγια, η οικοδέσποινα, κυρίαρχος όλης της οικογένειας·
θα χαρώ στην ουράνια κατοικία του συζύγου μου χάρη στη γενναιοδωρία, δεν επιθυμώ να δω την κόλαση».
- 870.** «Αυτή είναι η κόλαση για σένα, εσύ με τον πολύ κακό χαρακτήρα, αξιέπαινη πράξη δεν έκανες στον κόσμο των ζωντανών·
διότι ο τσιγκούνης, αυτός που προσβάλλει, ο κακόβουλου χαρακτήρα, δεν αποκτά τη συντροφιά αυτών που πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο».
- 871.** «Τι είναι αυτό, κόπρανα και ούρα, ακαθαρσία φαίνεται·
Δύσοσμο τι είναι αυτό το περίττωμα, τι είναι αυτό που αναδύει δυσωδία;»
- 872.** «Αυτή ονομάζεται Σαμσάβακα, βαθιά εκατό άνδρες·
Όπου για χίλια χρόνια, εσύ θα ψήνεσαι, Ρεβάτα».
- 873.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Με τι η Σαμσάβακα αποκτήθηκε, βαθιά εκατό άνδρες;»
- 874.** «Ασκητές και βραχμάνους επίσης, ή και άλλους επαίτες·
με ψευδολογία εξαπάτησες, αυτό το κακό διαπράχθηκε από σένα.
- 875.** «Με αυτό η Σαμσάβακα αποκτήθηκε, βαθιά εκατό άνδρες·
Εκεί για χίλια χρόνια, εσύ θα ψήνεσαι, Ρεβάτα.
- 876.** «Κόβουν και χέρια και επίσης πόδια, κόβουν και αυτιά και επίσης μύτη·
Και επίσης σμήνη κορακιών, αφού συγκεντρωθούν, αφού συναθροιστούν, τρώνε αυτήν που σπαρταράει».
- 877.** «Καλώς πράγματι επιστρέψτε με, θα κάνω πολύ καλό·
Με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο·

Το οποίο κάνοντας γίνονται ευτυχισμένοι, και δεν μετανιώνουν αργότερα».

- 878.** «Πριν εσύ αμέλησες, τώρα θρηνείς·
Των πράξεων που έκανες η ίδια, το επακόλουθο θα βιώσεις».
- 879.** «Ποιος από τον κόσμο των θεών στον κόσμο των ανθρώπων, αφού πάει,
ρωτημένος θα μου έλεγε έτσι:
'Σε αυτούς που έχουν αποθέσει τα όπλα δίνετε δωρεά, ρούχα, τόπο ύπνου,
τροφή και ρόφημα·
διότι ο τσιγκούνης, αυτός που προσβάλλει, ο κακόβουλου χαρακτήρα, δεν
αποκτά τη συντροφιά αυτών που πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο'.
- 880.** «Έτσι εγώ βέβαια αφού φύγω από εδώ, αφού αποκτήσω ανθρώπινη μήτρα·
γενναιόδωρη, τέλεια στην ηθική, θα κάνω πολύ καλό·
με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο.
- 881.** «Θα φυτέψω πάρκα, και γέφυρες στα δύσβατα μέρη·
και αίθουσες ποτού και πηγάδια, με γαλήνιο νου.
- 882.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα
οκτώ μέρη.
- 883.** «Τηρούσα την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένη στην ηθική·
και δεν αμελούσα τη δωρεά, αυτό το είδα εγώ η ίδια».
- 884.** Ενώ θρηνούσε έτσι, τρέμοντας εδώ κι εκεί·
Την έριξαν στη φρικτή κόλαση, με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς
τα κάτω.
- 885.** «Εγώ παλιά ήμουν τσιγκούνα, υβρίστρια ασκητών και βραχμάνων·
Και με ψέματα εξαπατώντας τον σύζυγο, ψήνομαι στη φρικτή κόλαση».

Το ουράνιο μέγαρο της Ρεβατί, δεύτερο.

3. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του νεαρού με την ομπρέλα

- 886.** «Αυτός που είναι ο έξοχος μεταξύ των ομιλητών στους ανθρώπους, ο σοφός
των Σάκουα, ο Ευλογημένος, που έχει ολοκληρώσει τη λειτουργία του·
αυτός που έχει φτάσει στην άλλη όχθη, προικισμένος με δύναμη και
ενεργητικότητα, πλησίασε αυτόν τον Καλότυχο για σκοπό καταφυγίου.
- 887.** «Μη πάθος για το πάθος, χωρίς λαχτάρα, χωρίς λύπη, τη Διδασκαλία μη
συνθηκοκρατημένη, χωρίς αποστροφή·
αυτή τη γλυκιά, καλά γνωστή, καλά διαιρεμένη, αυτή τη Διδασκαλία πλησίασε
για σκοπό καταφυγίου.
- 888.** «Εκεί όπου λένε ότι η δωρεά φέρνει μεγάλο καρπό, στα τέσσερα αγνά ζεύγη
ανθρώπων·
και οκτώ άτομα αυτοί που βλέπουν τη Διδασκαλία, πλησίασε αυτή την

Κοινότητα για σκοπό καταφυγίου.

- 889.** «Δεν λάμπει τόσο ο ήλιος στον ουρανό, ούτε η σελήνη φέγγει, ούτε ο αστερισμός Πούσσα·
όσο αυτή η ασύγκριτη μεγάλη λαμπρότητα· ποιος είσαι εσύ που από τον ουρανό κατέβηκες στη γη;»
- 890.** «Κόβει τις ακτίνες του φωτοφόρου, η λάμψη πάνω από είκοσι γιότζανα·
ακόμη και τη νύχτα σαν μέρα κάνει, η αγνή, η άσπιλη, η όμορφη ουράνια κατοικία.
- 891.** «Με πολλούς λωτούς και ποικιλόχρωμα λευκά νούφαρα, σκορπισμένα λουλούδια με πολλά σχέδια·
σκεπασμένο με δίχτυ από χρυσάφι χωρίς σκόνη και αψεγάδιαστο, λάμπει στον ουρανό όπως ακριβώς ο ήλιος.
- 892.** «Με κόκκινα και κίτρινα ενδύματα, με αγαλλόχου και πιγιάνγκου και σανδαλόξυλου αρώματα·
Με δέρμα που μοιάζει με λεπτό χρυσάφι, γεμάτο σαν τον ουρανό με αστέρια.
- 893.** «Άνδρες και γυναίκες πολλοί εδώ με ποικίλα χρώματα, στολισμένοι με κοσμήματα από άνθη, εδώ χαρούμενοι·
Από τον άνεμο απελευθερωμένα αναδίδουν ευωδιά, με χρυσάφι απλωμένα, με χρυσό σκεπασμένοι.
- 894.** «Ποιου αυτοελέγχου αυτό είναι το επακόλουθο, με ποιον καρπό πράξης γεννήθηκες εδώ;
Και πώς απέκτησες αυτή την ουράνια κατοικία, αυτό εξήγησε βήμα προς βήμα, έλα, ερωτηθείς».
- 895.** «Ο ίδιος εδώ στο μονοπάτι συναντώντας τον νεαρό, ο Διδάσκαλος καθοδήγησε νιώθοντας συμπόνια·
Αφού άκουσε τη Διδασκαλία του εξαίρετου κοσμήματός σου, "θα το κάνω" είπε ο Τσάττα.
- 896.** «Πλησίασε τον εξαίρετο νικητή ως καταφύγιο, και τη Διδασκαλία επίσης, το ίδιο και την Κοινότητα μοναχών·
"Όχι" είπα πρώτα, σεβάσμιε κύριε, μετά έκανα ακριβώς σύμφωνα με τα λόγια σου.
- 897.** «Μην εκτελείς τη φόνευση εμβίων όντων, ποικίλη, ακάθαρτη, διότι οι σοφοί δεν επαίνεσαν τον ασυγκράτητο στα έμβια όντα·
"Όχι" είπα πρώτα, σεβάσμιε κύριε, μετά έκανα ακριβώς σύμφωνα με τα λόγια σου.
- 898.** «Μην θεωρήσεις ότι πρέπει να πάρεις το μη δοσμένο, ακόμη και αυτό που φυλάσσεται από άλλον·
"Όχι" είπα πρώτα, σεβάσμιε κύριε, μετά έκανα ακριβώς σύμφωνα με τα λόγια σου.

- 899.** «Μην πλησιάζεις τις γυναίκες που φυλάσσονται από άλλον, τη σύζυγο άλλου· αυτό είναι αγενές·
"Όχι" είπα πρώτα, σεβάσμιε κύριε, μετά έκανα ακριβώς σύμφωνα με τα λόγια σου·
- 900.** «Μην πεις ψέμα, διαφορετικά, διότι οι σοφοί δεν επαίνεσαν την ψευδολογία·
"Όχι" είπα πρώτα, σεβάσμιε κύριε, μετά έκανα ακριβώς σύμφωνα με τα λόγια σου·
- 901.** «Αυτό με το οποίο η αντίληψη του ανθρώπου φεύγει, αυτό το μεθυστικό ποτό να αποφεύγεις εντελώς·
"Όχι" είπα πρώτα, σεβάσμιε κύριε, μετά έκανα ακριβώς σύμφωνα με τα λόγια σου·
- 902.** «Έτσι εγώ εδώ αφού έκανα τις πέντε εξασκήσεις, αφού ακολούθησα τη Διδασκαλία του Τατχάγκατα·
πήγα στον δρόμο της διασταύρωσης ανάμεσα σε κλέφτες, αυτοί με σκότωσαν εκεί εξαιτίας του πλούτου·
- 903.** «Τόσο αυτό το καλό θυμάμαι, πέρα από αυτό δεν υπάρχει για μένα τίποτα άλλο·
Με αυτή την καλή συμπεριφορά, με αυτή την πράξη εγώ, γεννήθηκα στους τρεις ουρανούς, απολαμβάνοντας ηδονές·
- 904.** «Δες το επακόλουθο της αυτοσυγκράτησης μιας στιγμής, της πρακτικής σύμφωνης με τη Διδασκαλία·
λάμποντας σαν φλόγα με τη φήμη, πολλοί με ζηλεύουν, αυτοί με τις κατώτερες πράξεις·
- 905.** «Δες με λίγη μόνο διδασκαλία, σε καλότυχο κόσμο πήγα και ευτυχία έφτασα·
Και όσοι συνεχώς ακούνε τη Διδασκαλία σου, νομίζω ότι αυτοί αγγίζουν την αθάνατη ασφάλεια·
- 906.** «Ακόμη και λίγο που έγινε έχει μεγάλο επακόλουθο, γίνεται άφθονο στη Διδασκαλία του Τατχάγκατα·
δες λόγω της αξιέπαινης πράξης που έγινε ο Τσάττα, φωτίζει τη γη όπως ακριβώς ο ήλιος·
- 907.** «Τι είναι αυτό το καλό, τι να ασκήσουμε;» έτσι κάποιοι, αφού συναντηθούν, συζητούν·
Εμείς, αφού αποκτήσουμε ξανά την ανθρώπινη ύπαρξη, ας ζούμε ασκούμενοι, ηθικοί·
- 908.** «Ο Διδάσκαλος είναι πολύ ωφέλιμος και συμπνετικός, έτσι ενώ υπήρχα εγώ ήρθε κατά τη διάρκεια της ημέρας·
έτσι εγώ έχω πλησιάσει αυτόν με το αληθινό όνομα, δείξε συμπόνια, ας ακούσουμε πάλι τη Διδασκαλία.»
- 909.** «Όσοι εδώ εγκαταλείπουν το ηδονικό πάθος, και έχοντας εγκαταλείψει την

αυταπάτη την υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη·
Αυτοί δεν υφίστανται ξανά κατάκλιση σε μήτρα, διότι έχοντας φτάσει στο
τελικό Νιμπάνα έχουν γίνει δροσεροί».

Το ουράνιο μέγαρο του νεαρού με την ομπρέλα, τρίτο.

4. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του δωρητή ζωμού καβουριού

- 910.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα
με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 911.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες
χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 912.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 913.** «Σε ρωτώ, θεέ με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη
έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 914.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Μογκαλλάνα,
απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 915.** «Αυτός που εγείρει τη μνήμη, στην πόρτα το καβούρι στέκεται·
φτιαγμένο από χρυσάφι, λάμπει το δεκάποδο.
- 916.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά, με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.
- 917.** «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη, την αξιέπαινη πράξη που έκανα όταν
ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του δωρητή ζωμού καβουριού, τέταρτο.

(Τα επόμενα πέντε ουράνια μέγαρα πρέπει να αναπτυχθούν όπως το ουράνιο μέγαρο
του δωρητή ζωμού καβουριού.)

5. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του θυρωρού

- 918.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα
με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 919.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·

Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.

- 920.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 922.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 923.** «Θεϊκή η ζωή μου χίλια χρόνια, εκφρασμένη με την ομιλία, κινημένη με τον νου·
Σε αυτό το βαθμό θα παραμείνει αυτός που έκανε αξιέπαινες πράξεις, προικισμένος με θεϊκές ηδονές.
- 924.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του θυρωρού, πέμπτο.

6. Η πρώτη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο αυτού που έκανε ό,τι έπρεπε

- 926.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 927.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 928.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
Και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 930.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 931.** «Αξιέπαινες πράξεις πρέπει να γίνονται, από τον σοφό που συνειδητοποιεί·
στους Βούδες που έχουν ακολουθήσει τη σωστή οδό, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 932.** «Πράγματι για το όφελός μου ο Βούδας, από το δάσος ήρθε στο χωριό·
Εκεί γεμίζοντας με πίστη τη συνείδησή μου, εγώ ανέβηκα στους Ταβατίμσα.
- 933.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο του καθήκοντος, έκτο.

7. Η δεύτερη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο αυτού που έκανε ό,τι έπρεπε

- 935.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·

επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.

- 936.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες
χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 937.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 939.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.
- 940.** «Αξιέπαινες πράξεις πρέπει να γίνονται, από τον σοφό που συνειδητοποιεί·
στους μοναχούς που έχουν ακολουθήσει τη σωστή οδό, όπου το δοσμένο έχει
μεγάλο καρπό.
- 941.** «Πράγματι για το όφελός μου ο μοναχός, από το δάσος ήρθε στο χωριό·
Εκεί γεμίζοντας με πίστη τη συνείδησή μου, εγώ ανέβηκα στους Ταβατίμσα.
- 942.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο του καθήκοντος, έβδομο.

8. Η πρώτη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της βελόνας

- 944.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα
ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα
με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 945.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες
χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 946.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»
- 948.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.
- 949.** «Αυτό που δίνει κανείς δεν παραμένει το ίδιο,
Ό,τι κι αν δώσει κανείς, αυτό είναι καλύτερο·
Μια βελόνα δοσμένη, η βελόνα είναι καλύτερη.
- 950.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο της βελόνας, όγδοο.

9. Η δεύτερη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο της βελόνας

- 952.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 953.** «Εκεί κάθεται, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 954.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 956.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 957.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, σε προηγούμενη γέννηση στον κόσμο των ανθρώπων.
- 958.** «Είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου·
σε αυτόν έδωσα εγώ μια βελόνα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 959.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο της βελόνας, ένατο.

10. Η πρώτη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του ελέφαντα

- 961.** «Ανεβαίνοντας στον ελέφαντα με τον κατάλευκο αυχένα, τον άψογο, με χαυλιόδοντες, δυνατό, πολύ γρήγορο·
Ανεβαίνοντας στον εξαίρετο ελέφαντα, καλά εξοπλισμένον, εδώ ήλθε μέσα στον αιθέρα, στο μεσουράνημα.
- 962.** «Στους δύο χαυλιόδοντες του ελέφαντα δημιουργημένες, λιμνούλες με λωτούς πλήρως ανθισμένες με διαυγές νερό·
Και στους λωτούς ομάδες μουσικών οργάνων αντηχούν, και αυτές χορεύουν οι γοητευτικές.
- 963.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 964.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 965.** «Μόνο οκτώ άνθη γιασεμιού, του Κάσσαπα του μεγάλου σοφού·
στη στούπα τοποθέτησα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.

- 966.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο του νάγκα, δέκατο.

11. Η δεύτερη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του ελέφαντα

- 968.** «Ανεβαίνοντας στον μεγάλο ελέφαντα, τον κατάλευκο, τον άριστο των ελεφάντων·
περιφέρεσαι από δάσος σε δάσος, περιστοιχισμένος από πλήθος γυναικών·
φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις, σαν το άστρο της αυγής.
- 969.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 971.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Βανγκίσα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 972.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν λαϊκός ακόλουθος του Κατόχου του Οφθαλμού·
απέιχα από τον φόνο έμβιων όντων, απέφευγα το μη δοσμένο στον κόσμο.
- 973.** «Δεν έπινα μεθυστικά ούτε έλεγα ψέματα, ήμουν ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.
- 974.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο του νάγκα, ενδέκατο.

12. Η τρίτη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του ελέφαντα

- 976.** «Ποιος άραγε με θείο όχημα, με ολόλευκο ελέφαντα·
Με ήχο μουσικών οργάνων και κυμβάλων, στο μεσουράνημα τιμάται;»
- 977.** «Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής;
Μη γνωρίζοντάς σε, σε ρωτάμε, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 978.** «Δεν είμαι θεός ούτε γκαντχάμπα, ούτε ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής·
οι θεοί που ονομάζονται Σουντχαμμά, ένας από αυτούς είμαι εγώ».
- 979.** «Ρωτάμε τον θεό της Σουντχάμπα, αφού ενώσουμε τις παλάμες ευρέως·
Τι πράξη κάνοντας ως άνθρωπος, επαναγεννιέται κανείς στη Σουντχάμπα;»
- 980.** «Σπίτι από ζαχαροκάλαμα, σπίτι από άχυρα, και σπίτι από ύφασμα όποιος δώσει·
δίνοντας ένα από τα τρία, επαναγεννιέται στη Σουντχάμπα».

Το τρίτο ουράνιο μέγαρο του νάγκα, δωδέκατο.

13. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του μικρού άρματος

- 981.** «Με δυνατό τόξο από εκλεκτό ξύλο, κρατώντας σφιχτά το τόξο στέκεσαι·
Είσαι πολεμιστής πρίγκιπας, ή κυνηγός που περιπλανιέται στο δάσος;»
- 982.** «Είμαι ο γιος του επικρατούντος των Ασσακών, σεβάσμιε κύριε,
περιπλανώμενος στο δάσος·
Σου λέω το όνομά μου, μοναχέ, Σουτζάτα με γνωρίζουν.
- 983.** «Ενώ αναζητούσα ζώα, εισχωρώντας στο μεγάλο δάσος·
Εκείνο το ζώο δεν είδα, αλλά εσένα έχοντας δει στέκομαι εγώ».
- 984.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε ευεργέτη, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
Παίρνοντας νερό από εδώ, πλύνε τα πόδια σου.
- 985.** «Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
Βασιλόπουλο, αφού πιεις από αυτό, κάθισε στο χαλί».
- 986.** «Ωραία πράγματι τα λόγια σου, ευχάριστα στο άκουσμα, μεγάλε σοφέ·
απαλά, γεμάτα νόημα, γλυκά· αφού σκεφτείς, μιλάς με νόημα.
- 987.** «Ποια είναι η ευχαρίστησή σου που διαμένεις στο δάσος, ταύρε μεταξύ των
σοφών, μίλησε ερωτηθείς·
αφού ακούσουμε τον τρόπο ομιλίας σου, θα ακολουθήσουμε την πορεία της
Διδασκαλίας που φέρνει όφελος».
- 988.** «Η αβλάβεια όλων των εμβίων όντων, νεαρέ, μας αρέσει·
και από την κλοπή και από τη μοιχεία, και αποχή από τη μέθη.
- 989.** Η αποχή και η γαλήνια συμπεριφορά, η πολυμάθεια, η ευγνωμοσύνη·
αξιέπαινες στην παρούσα ζωή, αυτές οι ιδιότητες είναι επαινετές.
- 990.** «Κοντά σου είναι ο θάνατος, μέσα σε πέντε μήνες·
Βασιλόπουλο, συνειδητοποίησέ το, απελευθέρωσε τον εαυτό σου».
- 991.** «Σε ποια χώρα αφού πάω εγώ, ποια εργασία και ποια ανθρώπινη προσπάθεια·
ή με ποια αληθινή γνώση, θα γινόμεν χωρίς γήρας και αθάνατος;»
- 992.** «Δεν υπάρχει τέτοιος τόπος, πράξη και αληθινή γνώση και ανθρώπινη
προσπάθεια·
εκεί όπου αφού πάει ο θνητός θα γινόταν, γιε βασιλιά, χωρίς γήρας και
θάνατο.
- 993.** «Με μεγάλο πλούτο, με μεγάλη περιουσία, ακόμη και οι πολεμιστές με
βασίλεια·
με άφθονο πλούτο και σιτηρά, ούτε αυτοί δεν είναι χωρίς γήρας και θάνατο.
- 994.** «Αν έχεις ακούσει για τους γιους του Αντακαβέντου, γενναίους, ηρωικούς,
που χτυπούσαν με θάρρος·
και αυτοί έφτασαν στο τέλος της ζωής τους, διαλύθηκαν, αν και ήταν όμοιοι
με τους αιώνιους.

- 995.** «Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες· αυτοί και άλλοι κατά τη γέννηση, ούτε αυτοί δεν είναι χωρίς γήρας και θάνατο.
- 996.** Αυτοί που απαγγέλλουν τις Βέδες, με τα έξι μέρη που σκέφτηκε ο Βράχμα· αυτοί και άλλοι με την αληθινή γνώση, ούτε αυτοί δεν είναι χωρίς γήρας και θάνατο.
- 997.** «Και οι σοφοί επίσης που είναι ήρεμοι, αυστηροί ασκητές με συγκρατημένο εαυτό· και αυτοί οι αυστηροί ασκητές εγκαταλείπουν το σώμα με τον καιρό.
- 998.** «Ακόμα και οι Άξιοι με αναπτυγμένο εαυτό, που έχουν ολοκληρώσει το έργο τους, χωρίς νοητικές διαφθορές· αφήνουν κάτω αυτό το σώμα, με την πλήρη εξάλειψη αξιέπαινου και κακού».
- 999.** «Καλά ειπωμένοι, γεμάτοι νόημα, οι στίχοι σου, μεγάλε σοφέ· έχω πεισθεί από αυτά που ειπώθηκαν καλά, και εσύ γίνε καταφύγιο για μένα».
- 1000.** «Μη καταφύγεις σε μένα ως καταφύγιο, κατάφυγε σε εκείνον ως καταφύγιο· τον γιο των Σάκυα, τον μεγάλο ήρωα, στον οποίο εγώ έχω καταφύγει».
- 1001.** «Σε ποια χώρα βρίσκεται, ο Διδάσκαλός σας, αγαπητέ; Κι εγώ θα πάω να δω τον νικητή, τον ασύγκριτο».
- 1002.** «Στην ανατολική χώρα, καταγόμενος από τη γενιά του Οκκάκα· εκεί ήταν ο εξαίρετος άνθρωπος, και αυτός έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα».
- 1003.** «Αν ο Βούδας ζούσε ακόμα, ο Διδάσκαλός σας, αγαπητέ· χίλια γιότζανα θα πήγαινα για να τον επισκεφθώ.
- 1004.** «Αφού όμως έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, ο Διδάσκαλός σας, αγαπητέ· στον μεγάλο ήρωα, αν και έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, καταφεύγω ως καταφύγιο εγώ.
- 1005.** «Πλησιάζω τον Βούδα ως καταφύγιο, και την ανυπέρβλητη Διδασκαλία· και στην Κοινότητα του θεού μεταξύ ανθρώπων, καταφεύγω ως καταφύγιο εγώ.
- 1006.** «Απέχω γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, αποφεύγω το μη δοσμένο στον κόσμο· δεν πίνω μεθυστικά ούτε ψεύδομαι, και είμαι ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο».
- 1007.** «Όπως ο χιλιόακτινος με τη μεγάλη λάμψη, όπως φέγγει στον ουρανό διασχίζοντας τις κατευθύνσεις· τέτοιας μορφής είναι αυτό το μεγάλο άρμα σου, επτά γιότζανα εκτεινόμενο από παντού.
- 1008.** «Με χρυσά πλακίδια καλυμμένο ολόγουρα, το στήθος του στολισμένο με

μαργαριτάρια και πολύτιμους λίθους·
Χαράξεις από χρυσό και ασήμι, λαμπρύνουν από βηρύλλιο καλοφτιαγμένες.

- 1009.** «Και αυτό το κεφάλι από βηρύλλιο κατασκευασμένο, και αυτός ο ζυγός με κόκκινο πολύτιμο λίθο διακοσμημένος·
Ζεμένα με χρυσό και ασήμι, λάμπουν και αυτά τα άλογα γρήγορα σαν τη σκέψη.
- 1010.** «Εσύ στέκεσαι σε χρυσό άρμα εγκατεστημένος, σαν ο άρχοντας των θεών με χίλια άλογα·
Σε ρωτώ, ένδοξε επιδέξιε, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτό το μεγαλειώδες;»
- 1011.** «Σουτζάτα ονομαζόμουν, σεβάσμιε κύριε, γιος βασιλιά ήμουν πριν·
και εσύ από συμπόνια για μένα, με εγκατέστησες στην αυτοσυγκράτηση.
- 1012.** «Και γνωρίζοντας ότι η ζωή μου είχε εξαντληθεί, μου έδωσες το σώμα του Διδασκάλου·
Σουτζάτα, δείξε ευσέβεια σε αυτό, αυτό θα είναι για το όφελός σου».
- 1013.** «Αυτό εγώ με αρώματα και στεφάνια, αφού τίμησα, με ζήλο·
αφού εγκατέλειψα το ανθρώπινο σώμα, αναγεννήθηκα στο Νάνταμα.
- 1014.** «Και στο ωραίο δάσος Νάνταμα, γεμάτο με ομάδες διαφόρων πτηνών·
χαίρομαι με χορούς και τραγούδια, περιστοιχισμένος από ουράνιες νύμφες».

Το ουράνιο μέγαρο του μικρού άρματος, δέκατο τρίτο.

14. Η ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του μεγάλου άρματος

- 1015.** «Ανεβαίνοντας σε αυτό το όμορφο άρμα με χίλια άλογα ζεμένα, με πολλά σχέδια·
διασχίζοντας προς τον κήπο, σαν τον Βάσαβα, τον πρώτο δωρητή, τον κύριο των όντων.
- 1016.** «Χρυσές είναι οι δύο χειρολαβές του άρματός σου, με τα άκρα και τους ώμους εξαιρετικά συναρμολογημένες·
Με καλοφτιαγμένους στύλους, ολοκληρωμένες σαν από ήρωες ανάμεσα στους ανθρώπους, λάμπει σαν τη σελήνη της δεκάτης πέμπτης.
- 1017.** «Αυτό το άρμα καλυμμένο με χρυσά δίχτυα, στολισμένο με πολλά ποικίλα κοσμήματα·
με ευχάριστο ήχο και όμορφη λάμψη, λάμπει με τα χέρια που κρατούν τις αλογουρές.»
- 1018.** «Και αυτές οι πλήμνες σαν να δημιουργήθηκαν από τον νου, στολισμένες στο μέσο μεταξύ των τροχών του άρματος·
Και αυτές οι πλήμνες διακοσμημένες με εκατοντάδες γραμμές, με εκατοντάδες ακτίνες λάμπουν σαν αστραπή.
- 1019.** «Αυτό το άρμα καλυμμένο με πολλά ποικίλα σχέδια, και πλατιές οι στεφάνες με χίλιες ακτίνες·

ο ήχος τους ακούγεται γλυκός στη μορφή, όπως πενταμερές μουσικό όργανο παιγμένο.

- 1020.** «Στο κεφάλι του διακοσμημένο με μαργαριταρένιο φεγγάρι, πάντα καθαρό, όμορφο και λαμπρό·
με χρυσές γραμμές εξαιρετικά συναρμολογημένο, σαν με γραμμές βηρυλλίου εξαιρετικά λάμπει.
- 1021.** «Και αυτά τα άλογα με χαίτες, στολισμένα με πολύτιμους λίθους σαν φεγγάρια, ψηλά και εύσωμα, γρήγορα, σαν τον Βράχμα.
Μεγαλοπρεπή, τεράστια, δυνατά, με μεγάλη ταχύτητα, γνωρίζοντας τον νου σου, έτσι ακριβώς κινούνται.
- 1022.** «Και αυτά όλα μαζί, βαδίζοντας με τέσσερα πόδια, γνωρίζοντας τον νου σου, έτσι ακριβώς κινούνται·
τραβώντας ομοιόμορφα, ήπια, μη ανήσυχα, χαρούμενα, τα καλύτερα από τα άλογα.
- 1023.** Τινάζονται, καλπάζουν, πηδούν τα άλογα, ανασείοντας τα καλοφτιαγμένα στολίδια·
ο ήχος τους ακούγεται γλυκός στη μορφή, όπως πενταμερές μουσικό όργανο παιγμένο.
- 1024.** «Ο ήχος του άρματος και των κοσμημάτων, ο ήχος των οπλών και του χλιμιντρίσματος·
ο ήχος της συγκέντρωσης ακούγεται γλυκά, σαν μουσικά όργανα γκαντχάμπα σε ποικιλόχρωμο άλσος.
- 1025.** «Στεκόμενες στο άρμα αυτές με μάτια σαν ελαφίνας, με πυκνές βλεφαρίδες, χαμογελαστές, με γλυκιά ομιλία·
Καλυμμένες με δίχτυ από βελούριο, με λεπτό δέρμα, τιμημένες από θεούς, γκαντχάμπα και τους ανώτερους θεούς.
- 1026.** «Αυτές με κόκκινα και κίτρινα ενδύματα, με πλατιά μάτια, με βαθυκόκκινα βλέμματα·
Καλογεννημένες σε οικογένεια, με όμορφο σώμα, με καθαρό χαμόγελο, στεκόμενες στο άρμα με ενωμένες παλάμες, παρούσες.
- 1027.** «Αυτές που φορούν χρυσά βραχιόλια, με όμορφα ρούχα, με λεπτή μέση, προικισμένες με μηρούς και στήθη·
Με στρογγυλά δάχτυλα, με όμορφο πρόσωπο, ευχάριστες στην όψη, στεκόμενες στο άρμα με ενωμένες παλάμες, παρούσες.
- 1028.** «Άλλες με όμορφες πλεξούδες, νεανικές με στολισμένα μαλλιά, με ομοιόμορφα χωρισμένα και λαμπερά·
Υπάκουες αυτές, χαίρονται στον νου σου, στεκόμενες στο άρμα με ενωμένες παλάμες, παρούσες.
- 1029.** «Με διαδήματα, με λωτούς και νούφαρα ως στολίδια, στολισμένες, αρωματισμένες με εκλεκτό σανδαλόξυλο·

Υπάκουες αυτές, χαίρονται στον νου σου, στεκόμενες στο άρμα με ενωμένες παλάμες, παρούσες.

1030. «Αυτές με στεφάνια, με λωτούς και νούφαρα ως στολίδια, στολισμένες, αρωματισμένες με εκλεκτό σανδαλόξυλο·
Υπάκουες αυτές, χαίρονται στον νου σου, στεκόμενες στο άρμα με ενωμένες παλάμες, παρούσες.

1031. «Τα κοσμήματα που φοράς στον λαιμό, στα χέρια, στα πόδια και επίσης στο κεφάλι·
φωτίζουν τις δέκα κατευθύνσεις παντού, όπως ο ήλιος που ανατέλλει το φθινόπωρο.

1032. «Τα στεφάνια στους βραχίονες και τα κοσμήματα, ταρακουνημένα από την ορμή του ανέμου·
αφήνουν ήχο τερπνό, αγνό, όμορφο, άξιο να ακουστεί από όλους τους νοήμονες.

1033. «Και στον τόπο του κήπου από τις δύο πλευρές στέκονταν, άρματα και ελέφαντες και μουσικά όργανα και ήχος·
αυτόν ακριβώς, άρχοντα των θεών, ευφραίνουν, όπως βίνα με χέρια σαν πέταλα λωτού.

1034. «Σε αυτές τις βίνες τις πολλές τις μελωδικές, με τις ευχάριστες μορφές, χαρά που συγκινεί την καρδιά·
Καθώς παίζονται υπερβολικά, ουράνιες νύμφες, περιστρέφονται κοπέλες στους λωτούς εξασκημένες.

1035. «Όταν τα τραγούδια και η μουσική και οι χοροί αυτοί συναντώνται μαζί·
τότε εδώ χορεύουν, τότε εδώ οι ουράνιες νύμφες, φωτίζοντας και από τις δύο πλευρές οι εξαίρετες γυναίκες.

1036. «Αυτός χαίρεσαι αφυπνισμένος από το πλήθος των μουσικών οργάνων, τιμώμενος σαν αυτόν που έχει τον κεραυνό ως όπλο·
Σε αυτές τις βίνες τις πολλές τις μελωδικές, με τις ευχάριστες μορφές, χαρά που συγκινεί την καρδιά.

1037. «Τι πράξη έκανες εσύ πριν ο ίδιος, όντας άνθρωπος σε προηγούμενη γέννηση;
Ποια ημέρα τήρησης των κανόνων τήρησες, ή ποια ενάρετη συμπεριφορά, ποιο θρησκευτικό καθήκον αγάπησες;

1038. «Αυτό δεν είναι από μικρή πράξη που έγινε, ούτε από τήρηση κανόνων που τηρήθηκε καλά στο παρελθόν·
αυτή η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων σου είναι απέραντη, με την οποία λάμπεις σφοδρά πάνω από την κοινότητα των θεών.

1039. «Της δωρεάς σου αυτός είναι ο καρπός, ή μήπως της ηθικής·
ή μήπως του χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες; Πες μου αυτό που ρωτήθηκες».

- 1040.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 1041.** «Αυτόν που έχει κατακτήσει τις ικανότητες, τον Βούδα με την ακατάβλητη προσπάθεια, τον ύψιστο μεταξύ των ανθρώπων, τον Κάσσαπα, το κορυφαίο πρόσωπο της οδού·
αυτόν που ανοίγει την πύλη της αθανασίας, τον θεό υπεράνω των θεών, με τα χαρακτηριστικά εκατό αξιέπαινων πράξεων.
- 1042.** «Τον είδα τον ελέφαντα, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, όμοιο με χρυσό άγαλμα από χρυσό Σιγκί και χρυσό Νάντα·
Αφού τον είδα, αμέσως έγινα καθάρονους, αφού είδα αυτόν ακριβώς που έχει ως σημαία τα καλά λόγια.
- 1043.** «Σε αυτόν τροφή και ρόφημα ή ακόμη και χιτώνα, αγνά, εξαίσια, προικισμένα με γεύση·
στη δική μου κατοικία γεμάτη λουλούδια, πρόσφερα αυτός με νου χωρίς προσκόλληση.
- 1044.** «Με τροφή και ρόφημα και με χιτώνα, με μασώμενο φαγητό και τρόφιμο και με γεύση·
Αφού ικανοποίησα τον ύψιστο των δίποδων, εγώ ευφραίνομαι σε κάθε παράδεισο, στην πόλη των θεών.
- 1045.** «Με αυτόν τον τρόπο αυτή την ανεμπόδιστη θυσία τελώντας, τριπλά καθαρή· εγκαταλείποντας εγώ το ανθρώπινο σώμα, σαν τον Ίντρα στην πόλη των θεών ευφραίνομαι.
- 1046.** «Ζωή και ομορφιά και ευτυχία και δύναμη, και εξαίσια μορφή επιθυμώντας, σοφέ·
τροφή και ρόφημα άφθονο καλά ετοιμασμένο, πρέπει να προσφέρεται σε αυτόν με απρόσκολλητο νου.
- 1047.** «Ούτε σε αυτόν τον κόσμο ούτε στον άλλο, ανώτερος ή ίσος με τον Βούδα υπάρχει·
στους άξιους προσφορών την υπέρτατη προσφορά έφτασε, για όσους επιθυμούν αξιέπαινες πράξεις με άφθονο καρπό».

Το ουράνιο μέγαρο του μεγάλου άρματος, δέκατο τέταρτο.

Τέλος του κεφαλαίου του μεγάλου άρματος, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μαντούκα, Ρεβατί, Τσάττα, Κακκάτα, Θυρωρός·
δύο Καρανίγια, δύο Σούτσι, τρεις Νάγκα και δύο άρματα·
το πρώτο κεφάλαιο των ανδρών γι' αυτό λέγεται.

Τέλος της τρίτης ενότητας απαγγελίας.

6. Το κεφάλαιο για τον Πάγιασι

1. Η πρώτη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του οικοδεσπότη

- 1048.** «Όπως το δάσος Τσιτταλατά λάμπει, ο έξοχος κήπος, ο ύψιστος των Τριάντα Τριών·
έτσι παρόμοια αυτή η ουράνια κατοικία σου στέκεται φωτίζοντας στο μεσουράνημα.
- 1049.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 1050.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 1051.** «Εγώ και η σύζυγός μου στον κόσμο των ανθρώπων, όντας πηγή βοήθειας, ζούσαμε στο σπίτι·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά δώσαμε άφθονη δωρεά.
- 1052.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο του οικοδεσπότη, πρώτο.

2. Η δεύτερη ιστορία για το ουράνιο μέγαρο του οικοδεσπότη

- 1054.** «Όπως το δάσος Τσιτταλατά λάμπει, ο έξοχος κήπος, ο ύψιστος των Τριάντα Τριών·
έτσι παρόμοια αυτή η ουράνια κατοικία σου στέκεται φωτίζοντας στο μεσουράνημα.
- 1055.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 1056.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 1057.** «Εγώ και η σύζυγός μου στον κόσμο των ανθρώπων, όντας πηγή βοήθειας, ζούσαμε στο σπίτι·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά δώσαμε άφθονη δωρεά.
- 1058.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο του οικοδεσπότη, δεύτερο.

3. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του δωρητή καρπών

- 1060.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δεκαέξι γιότζανα ολόγυρα·

επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.

1061. «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
εξήντα τέσσερις εξασκημένες με όμορφη μορφή, και θεϊκές κοπέλες που ζουν
στους Τριάντα Τρεις μεγαλειώδεις·
χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται.

1062. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν
ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»

1063. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.

1064. «Αυτός που δίνει καρπούς λαμβάνει άφθονο καρπό, δίνοντας στους έντιμους
με γαλήνιο νου·
αυτός χαίρεται έχοντας πάει στον ευδαιμονικό κόσμο, στον τριπλό ουρανό,
και βιώνει τον άφθονο καρπό της αξιέπαινης πράξης.

1065. «Σε εσένα πράγματι, μεγάλε σοφέ, έδωσα τέσσερις καρπούς.

1066. «Γι' αυτό λοιπόν αρκεί να δίνει καρπούς, πάντα ο άνθρωπος που επιθυμεί την
ευτυχία·
ή αυτός που ποθεί τις θεϊκές ευτυχίες, ή αυτός που επιθυμεί την ανθρώπινη
ευημερία.

1067. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ...
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του δωρητή καρπών, τρίτο.

4. Η πρώτη ιστορία του ουράνιου μεγάρου του δωρητή κατοικίας

1069. «Όπως η σελήνη σε ουρανό χωρίς σύννεφα, φωτίζοντας πορεύεται στο
μεσουράνημα·
έτσι παρόμοια αυτή η ουράνια κατοικία σου στέκεται φωτίζοντας στο
μεσουράνημα.

1070. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν
ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»

1071. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.

1072. «Εγώ και η σύζυγός μου στον κόσμο των ανθρώπων, κατοικία στον Άξιο
δώσαμε·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά δώσαμε άφθονη δωρεά.

1073. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο του δωρητή καταλύματος, τέταρτο.

5. Η δεύτερη ιστορία του ουράνιου μεγάρου του δωρητή κατοικίας

1075. Όπως ο ήλιος σε ουρανό χωρίς σύννεφα... κ.λπ...
(Όπως το προηγούμενο ουράνιο μέγαρο, έτσι πρέπει να αναπτυχθεί.)

1079. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του δεύτερου δωρητή κατοικίας, πέμπτο.

6. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του δωρητή προσφερόμενης τροφής

1081. «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.

1082. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

1083. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1084. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, αφού είδα έναν μοναχό διψασμένο και κουρασμένο·
μία μέρα προσφερόμενη τροφή θα έδινα, τον έκανα τότε εφοδιασμένο με γεύμα.

1085. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του δωρητή τροφής, έκτο.

7. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του φύλακα κριθαριού

1087. «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

1089. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1090. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν φύλακας κριθαριού· είδα έναν μοναχό χωρίς σκόνη, με διαυγή και αθόλωτο νου.

1091. «Σε αυτόν έδωσα εγώ μερίδιο, με πίστη, με τα δικά μου χέρια·

αφού έδωσα μια μπάλα αρτοπαρασκευάσματος, χαίρομαι στο δάσος Νάνταμα.

1092. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του φύλακα κριθαριού, έβδομο.

8. Η πρώτη ιστορία του ουράνιου μεγάρου του Κουνταλί

1094. «Στολισμένος, φορώντας γιρλάντες, καλοντυμένος, με όμορφα σκουλαρίκια, με περιποιημένα μαλλιά και γένια·
φορώντας κοσμήματα στα χέρια, ένδοξος, στο θείο ουράνιο παλάτι όπως ακριβώς η σελήνη.

1095. «Και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα, εξήντα τέσσερις εξασκημένες με όμορφη μορφή·
και θεϊκές κοπέλες που ζουν στους Τριάντα Τρεις μεγαλειώδεις, χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται.

1096. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

1097. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1098. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, αφού είδα τους ηθικούς ασκητές·
τέλειους σε αληθινή γνώση και συμπεριφορά, ένδοξους, πολυμαθείς, που έχουν φτάσει στην εξάλειψη της επιθυμίας·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.

1099. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το πρώτο ουράνιο μέγαρο του Κουνταλί, όγδοο.

9. Η δεύτερη ιστορία του ουράνιου μεγάρου του Κουνταλί

1101. «Στολισμένος, φορώντας γιρλάντες, καλοντυμένος, με όμορφα σκουλαρίκια, με περιποιημένα μαλλιά και γένια·
φορώντας κοσμήματα στα χέρια, ένδοξος, στο θείο ουράνιο παλάτι όπως ακριβώς η σελήνη.

1102. «Και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα, εξήντα τέσσερις εξασκημένες με όμορφη μορφή·
και θεϊκές κοπέλες που ζουν στους Τριάντα Τρεις μεγαλειώδεις, χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται.

1103. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν

ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»

1104. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1105. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, αφού είδα τους καλούς
ασκητές·
τέλειους σε αληθινή γνώση και συμπεριφορά, ένδοξους, πολυμαθείς, ηθικούς,
γαλήνιους·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.

1106. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το δεύτερο ουράνιο μέγαρο του Κουνταλί, ένατο.

10. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του (Ούτταρα) Παγιάσι

1108. «Η αίθουσα συνελεύσεων Σουντχαμμά του βασιλιά των θεών, όπου κάθεται η
κοινότητα των θεών ενωμένη·
έτσι παρόμοια αυτή η ουράνια κατοικία σου στέκεται φωτίζοντας στο
μεσουράνημα.

1109. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν
ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»

1110. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.

1111. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, ήμουν νεαρός βραχμάνος του
βασιλιά Πάγιασι·
Αφού απέκτησα πλούτο, έκανα μοίρασμα, και αγαπητοί σε μένα ήταν οι ηθικοί·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.

1112. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του (Ούτταρα) Παγιάσι, δέκατο.

Τέλος του κεφαλαίου του Παγιάσι, έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο οικοδεσπότες, δωρητής καρπών, δύο δωρητές κατοικίας, δωρήτρια
προσφερόμενης τροφής·
Φύλακας κριθαριού και δύο, Κουνταλίνα και Παγιάσι·
το δεύτερο κεφάλαιο των ανδρών γι' αυτό λέγεται.

7. Το κεφάλαιο για τον Σουνίκχιττα

1. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της Τσιτταλατά

1114. «Όπως το δάσος Τσιτταλατά λάμπει, ο έξοχος κήπος, ο ύψιστος των Τριάντα Τριών·
έτσι παρόμοια αυτή η ουράνια κατοικία σου στέκεται φωτίζοντας στο μεσουράνημα.

1115. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

1116. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1117. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, φτωχός, χωρίς προστασία, άθλιος, εργάτης ήμουν·
Και τους γηραιούς γονείς συντηρούσα, και αγαπητοί σε μένα ήταν οι ηθικοί·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.

1118. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της Τσιτταλατά, πρώτο.

2. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του Νανδάνα

1120. «Όπως το δάσος Νάνταμα λάμπει, ο έξοχος κήπος, ο ύψιστος των Τριάντα Τριών·
έτσι παρόμοια αυτή η ουράνια κατοικία σου στέκεται φωτίζοντας στο μεσουράνημα.

1121. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

1122. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1123. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, φτωχός, χωρίς προστασία, άθλιος, εργάτης ήμουν·
Και τους γηραιούς γονείς συντηρούσα, και αγαπητοί σε μένα ήταν οι ηθικοί·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.

1124. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του Νανδάνα, δεύτερο.

3. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου της στήλης από πολύτιμους λίθους

- 1126.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 1127.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 1128.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις.»
- 1130.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 1131.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, κατασκεύασα γέφυρα στο μονοπάτι στο δάσος·
και φύτεψα δέντρα σε πάρκα, και αγαπητοί σε μένα ήταν οι ηθικοί·
Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά.
- 1132.** «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο της μανιθούνα, τρίτο.

4. Η ιστορία του χρυσού ουράνιου μεγάρου

- 1134.** «Σε βουνό χρυσό, ουράνια κατοικία πανταχόθεν φωτεινή·
σκεπασμένη με χρυσό δίχτυ, διακοσμημένη με δίχτυ κουδουνιών.
- 1135.** «Οκτάπλευροι καλοφτιαγμένοι στύλοι, όλοι από βηρύλλιο·
Σε κάθε μία πλευρά, επτά πολύτιμοι λίθοι δημιουργημένοι.
- 1136.** «Από βηρύλλιο και χρυσό, από κρύσταλλο και ασήμι·
Από κοράλλια και μαργαριτάρια, και από κόκκινα πολύτιμα πετράδια.
- 1137.** «Ποικίλο, τερπνό το έδαφος, δεν σηκώνεται εκεί σκόνη·
Ομάδες δοκαριών στέγης κίτρινες, στηρίζουν την κορυφή, δημιουργημένες.
- 1138.** «Και τέσσερα σκαλοπάτια, δημιουργημένα στις τέσσερις κατευθύνσεις·
με εσωτερικά δωμάτια από ποικίλα κοσμήματα, λάμπει σαν τον ήλιο.
- 1139.** «Τέσσερα κιγκλιδώματα εκεί, χωρισμένα σε μέρη και μετρημένα·
λάμποντας ακτινοβολούν, από παντού στις τέσσερις κατευθύνσεις.
- 1140.** «Σε αυτή την εξαιρετη ουράνια κατοικία, ο νεαρός θεός με τη μεγάλη λάμψη·
υπερλάμπεις με την ομορφιά σου, όπως ο ήλιος που ανατέλλει.
- 1141.** «Της δωρεάς σου αυτός είναι ο καρπός, ή μήπως της ηθικής·
ή μήπως του χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες; Πες μου αυτό που

ρωτήθηκαν».

- 1142.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 1143.** «Εγώ στην Αντχακαβίντα, για τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
έκτισα μοναστήρι για τον Διδάσκαλο, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 1144.** «Εκεί άρωμα και γιρλάντα, και αναγκαία είδη και καλλυντικό·
μοναστήρι στον Διδάσκαλο έδωσα, με γαλήνιο νου·
με αυτό εγώ αυτό απέκτησα, ασκώ κυριαρχία στο Νάνταμα.
- 1145.** «Και στο ωραίο δάσος Νάνταμα, γεμάτο με ομάδες διαφόρων πτηνών·
χαίρομαι με χορούς και τραγούδια, περιστοιχισμένος από ουράνιες νύμφες».

Το χρυσό ουράνιο μέγαρο, τέταρτο.

5. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του μάνγκο

- 1146.** «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.
- 1147.** «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.
- 1148.** «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά... κ.λπ... και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»
- 1150.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.
- 1151.** «Τον τελευταίο μήνα του καλοκαιριού, όταν ο ήλιος καίει·
Ένας άνθρωπος μισθωτός άλλων, πότιζε τον κήπο με τις μανγκιές.
- 1152.** «Τότε ήρθε από εκεί ένας μοναχός, γνωστός ως Σαριπούττα·
Κουρασμένος στο σώμα, αλλά ακούραστος στον νου.
- 1153.** «Και αφού τον είδα να έρχεται, είπα εγώ ο ποτιστής των μάνγκο·
Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας σας λούσω, αυτό θα μου φέρει ευτυχία.
- 1154.** Από συμπόνια για μένα, άφησε κάτω το κύπελλο και τους χιτώνες·
κάθισε στη βάση ενός δένδρου, στη σκιά, με έναν μόνο χιτώνα.
- 1155.** «Και αυτόν με καθαρό νερό, με γαλήνιο νου ο άνθρωπος·
έλουσε στη βάση ενός δένδρου, στη σκιά, αυτόν με έναν μόνο χιτώνα.
- 1156.** «Και η μάνγκο ποτίστηκε και ο ασκητής λούστηκε, και από μένα αξιέπαινη πράξη παρήχθη όχι μικρή·

έτσι αυτός με χαρά όλο το σώμα του διαπερνά.

1157. «Αυτή ακριβώς την τόση πράξη, έκανα σε εκείνη τη γέννηση·
αφού εγκατέλειψα το ανθρώπινο σώμα, αναγεννήθηκα στο Νάνταμα.

1158. «Και στο ωραίο δάσος Νάνταμα, γεμάτο με ομάδες διαφόρων πτηνών·
χαίρομαι με χορούς και τραγούδια, περιστοιχισμένος από ουράνιες νύμφες».

Το ουράνιο μέγαρο της μανγκιάς, πέμπτο.

6. Η ιστορία του ουράνιου μεγάρου του βοσκού

1159. Αφού είδε τον θεό, ο μοναχός ρώτησε, στο υψηλό ουράνιο παλάτι που διαρκεί
πολύ·
φορώντας κοσμήματα στα χέρια, ένδοξος, στο θείο ουράνιο παλάτι όπως
ακριβώς η σελήνη.

1160. «Στολισμένος, φορώντας γιρλάντες, καλοντυμένος, με όμορφα σκουλαρίκια,
με περιποιημένα μαλλιά και γένια·
φορώντας κοσμήματα στα χέρια, ένδοξος, στο θείο ουράνιο παλάτι όπως
ακριβώς η σελήνη.

1161. «Και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα, εξήντα τέσσερις εξασκημένες με όμορφη
μορφή·
και θεϊκές κοπέλες που ζουν στους Τριάντα Τρεις μεγαλειώδεις, χορεύουν και
τραγουδούν και χαίρονται.

1162. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν
ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»

1163. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.

1164. «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, αφού συγκεντρώθηκα, φύλαγα
τις αγελάδες άλλων·
Και από εκεί ήρθε ένας ασκητής κοντά μου και οι αγελάδες πήγαν στα
φασόλια για να φάνε.

1165. «Δύο πράγματα σήμερα πρέπει να γίνουν, και τα δύο είναι καθήκον, έτσι εγώ,
σεβάσμιε κύριε, τότε σκέφτηκα·
και από εκεί, αφού απέκτησα συνετά την αντίληψη, "δίνω, σεβάσμιε κύριε"
είπα και έριξα το πανί.

1166. «Αυτός βιαστικά πήγα στο χωράφι με τα φασόλια, πριν αυτό το κοπάδι
καταστρέψει τον πλούτο του ιδιοκτήτη·
Και εκεί ένα μαύρο φίδι με μεγάλο δηλητήριο, δάγκωσε στο πόδι εμένα που
βιαζόμουν ενώ ήμουν μνήμων.

1167. «Έτσι εγώ ήμουν βασανισμένος, καταπιεσμένος από τον πόνο, και ο μοναχός

αφού άνοιξε ο ίδιος το πανί·

έφαγε το αρτοπαρασκεύασμα από συμπόνια για μένα, πεθαίνοντας από εκεί
έγινα θεότητα.

1168. «Αυτή ακριβώς η καλή πράξη έγινε από εμένα, και ευτυχισμένο επακόλουθο
της πράξης απολαμβάνω η ίδια·
από σένα, σεβάσμιε κύριε, σφοδρά συμπονέθηκα, με ευγνωμοσύνη σε
προσκυνώ.

1169. «Στον κόσμο μαζί με τους θεούς και μαζί με τον Μάρα, δεν υπάρχει άλλος
σοφός συμπονετικός σαν εσένα·
από σένα, σεβάσμιε κύριε, σφοδρά συμπονέθηκα, με ευγνωμοσύνη σε
προσκυνώ.

1170. «Σε αυτόν τον κόσμο ή στον άλλο, δεν υπάρχει άλλος σοφός συμπονετικός σαν
εσένα·
από σένα, σεβάσμιε κύριε, σφοδρά συμπονέθηκα, με ευγνωμοσύνη σε
προσκυνώ».

Το ουράνιο μέγαρο του βοσκού, έκτο.

7. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου του Κάντακα

1171. «Όπως την πανσέληνο η σελήνη, περιτριγυρισμένη από αστερισμούς·
περιφέρεται ολόγυρα, η σελήνη, άρχοντας των άστρων.

1172. «Έτσι παρόμοια αυτή η κατοικία, θεϊκή στην πόλη των θεών·
υπερλάμπει με την ομορφιά, όπως ο ήλιος που ανατέλλει.

1173. «Από βηρύλλιο και χρυσό, από κρύσταλλο και ασήμι·
Από κοράλλια και μαργαριτάρια, και από κόκκινα πολύτιμα πετράδια.

1174. «Ποικίλο, τερπνό το έδαφος, στρωμένο με βελούριο·
Τα θολωτά δωμάτια όμορφα, γοητευτικά, το παλάτι σου καλοφτιαγμένο.

1175. «Και γοητευτικές λιμνούλες έχεις, κατοικούμενες από ψάρια με πλατιά λέπια·
Με διαυγές νερό, καθαρές, στρωμένες με χρυσή άμμο.

1176. «Σκεπασμένες με ποικίλους λωτούς, καλυμμένες με λευκά νούφαρα·
ευωδιαστές αναδίδουν άρωμα, ευχάριστες, παραγμένες από τον άνεμο.

1177. «Και στις δύο πλευρές της, δασικοί θάμνοι έχουν τοποθετηθεί όμορφα·
Προικισμένοι με ανθοφόρα δέντρα και με καρποφόρα δέντρα και τα δύο.

1178. «Σε ανάκλιτρο με χρυσά πόδια, μαλακό, στρωμένο με μάλλινο κάλυμμα·
αυτόν που κάθεται σαν βασιλιά των θεών, ουράνιες νύμφες τον υπηρετούν.

1179. «Καλυμμένες με όλα τα κοσμήματα, στολισμένες με ποικίλα στεφάνια·
σε ευχαριστούν εσένα τον μεγαλοδύναμο, χαίρεσαι σαν κυρίαρχος.

1180. «Με τύμπανα, κόχυλα και μουντίνγκα, με βίνες και μικρά τύμπανα·

διασκεδάζεις γεμάτος τέρψη, με χορό, τραγούδι και ωραία μουσική.

- 1181.** «Θεϊκές σου ποικίλες μορφές, θεϊκοί ήχοι και επίσης γεύσεις·
Οσμές σου επιθυμητές, και απτά αντικείμενα τερπνά.
- 1182.** «Σε αυτή την εξαίρετη ουράνια κατοικία, νεαρέ θεέ με τη μεγάλη λάμψη·
υπερλάμπεις με την ομορφιά σου, όπως ο ήλιος που ανατέλλει.
- 1183.** «Της δωρεάς σου αυτός είναι ο καρπός, ή μήπως της ηθικής·
ή μήπως του χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες; Πες μου αυτό που
ρωτήθηκες».
- 1184.** Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.
- 1185.** «Εγώ στην Καπιλαβάττχου, στην έξοχη πόλη των Σάκνα·
Του γιου του Σουντόντανα, ο Κάντακα συγγεννημένος ήμουν εγώ.
- 1186.** «Όταν αυτός τα μεσάνυχτα, αναχώρησε για τη φώτιση·
Αυτός εμένα με απαλές παλάμες, με δικτυωτά κοκκινωπά νύχια.
- 1187.** «Χτυπώντας τον μηρό, 'κουβάλα με σωστά' είπε·
'Εγώ τον κόσμο θα σώσω, έχοντας φτάσει την ανώτατη φώτιση'.
- 1188.** «Αυτόν τον λόγο ακούγοντάς μου, χαρά μεγάλη υπήρξε σε μένα·
με ανυψωμένη συνείδηση χαρούμενος, ευχήθηκα τότε εγώ.
- 1189.** «Και γνωρίζοντας ότι με είχε ανεβεί, τον γιο των Σάκνα, τον μεγάλης φήμης·
με ανυψωμένη συνείδηση χαρούμενος, θα μετέφερα τον ύψιστο άνθρωπο.
- 1190.** «Αφού πήγε στο βασίλειο των άλλων, όταν ανέτειλε ο ήλιος·
Αφήνοντας εμένα και τον Τσάννα, χωρίς προσκόλληση αυτός αναχώρησε.
- 1191.** «Τα πόδια του με τα κόκκινα νύχια, με τη γλώσσα μου έγλειψα·
και τον μεγάλο ήρωα που έφευγε, κλαίγοντας κοίταξα.
- 1192.** Από τη μη-θέαση εκείνου, του γιου των Σάκνα, του ένδοξου·
έλαβα βαριά ασθένεια, γρήγορα ήρθε ο θάνατός μου.
- 1193.** «Χάρη στη δύναμη εκείνου, κατοικώ σε αυτή την ουράνια κατοικία·
προικισμένη με όλα τα είδη αισθησιακής ηδονής, θεϊκή στην πόλη των θεών.
- 1194.** «Και η χαρά που υπήρξε σε μένα, ακούγοντας τον ήχο της φώτισης·
Με εκείνη ακριβώς την καλή ρίζα, θα βιώσω την εξάλειψη των νοητικών
διαφορών.
- 1195.** «Αν πράγματι, σεβάσμιε κύριε, πας κοντά στον Διδάσκαλο, τον Βούδα·
και εκ μέρους μου, με λόγια, απόδωσέ του σεβασμό με το κεφάλι.
- 1196.** «Κι εγώ θα πάω να δω τον νικητή, τον ασύγκριτο·
σπάνια είναι η θέαση τέτοιων προστατών του κόσμου».

1197. Αυτός ευγνώμων και ευχάριστος, πλησίασε τον Διδάσκαλο·
Ακούγοντας τον λόγο του Κατόχου του Οφθαλμού, καθάρισε τον οφθαλμό της
Διδασκαλίας.

1198. Αφού καθάρισε τη λανθασμένη άποψη, τη σκεπτικιστική αμφιβολία και τις
ασκητικές πρακτικές·
αφού προσκύνησε τα πόδια του Διδασκάλου, εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Το ουράνιο μέγαρο του Κάντακα, έβδομο.

8. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου με τα πολλά χρώματα

1199. «Ανεβαίνοντας στην ουράνια κατοικία πολύχρωμη, που διώχνει την αγωνία
και τη λύπη, ποικιλόμορφη·
περιτριγυρισμένος από συντροφιά ουράνιων νυμφών, χαίρεσαι σαν τον
Σουνιμμίτα, τον κύριο των όντων.

1200. «Ίσος σου δεν υπάρχει, πώς λοιπόν ανώτερος, σε φήμη και αξιέπαινη πράξη
και υπερφυσική δύναμη·
και όλοι οι θεοί, τα πλήθη των Τριάντα Τριών, αφού συγκεντρωθούν, εσένα
προσκυνούν όπως το φεγγάρι οι θεοί·
και αυτές οι νύμφες σου από παντού, χορεύουν και τραγουδούν και χαίρονται.

1201. «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, όταν
ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις
κατευθύνσεις;»

1202. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος... κ.λπ... ποιας πράξης αυτό είναι ο
καρπός.

1203. «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, ήμουν στο παρελθόν μαθητής του Νικητή ονόματι
Σουμέντα·
Κοινός άνθρωπος χωρίς κατανόηση ήμουν εγώ, αυτός επτά χρόνια
περιπλανήθηκα ως ασκητής.

1204. «Εγώ λοιπόν του Σουμέντα, του Νικητή, του Διδασκάλου, του έχοντος
επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, του διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, του
ακλόνητου·
αφού προσκύνησα τη στούπα στολισμένη με πολύτιμα αντικείμενα,
σκεπασμένη με χρυσό δίχτυ, γέμισα τον νου με πεποίθηση.

1205. «Δεν είχα δωρεά ούτε είχα κάτι να δώσω, αλλά άλλους παρακίνησα σε αυτό·
τιμήστε το λείψανο αυτού που είναι άξιος τιμής, έτσι λένε θα πάτε από εδώ
στον παράδεισο.

1206. «Αυτή ακριβώς η καλή πράξη έγινε από εμένα, και θεϊκή ευτυχία απολαμβάνω
η ίδια·
χαίρομαι ανάμεσα στην ομάδα των Τριάντα Τριών, και δεν έφτασα ακόμη στην
εξάλειψη εκείνης της αξιέπαινης πράξης».

9. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου του Ματτακουνταλί

- 1207.** «Στολισμένος, Ματθακουνταλί, φορώντας γιρλάντες, αλειμμένος με κίτρινο σανταλόξυλο·
με τα χέρια υψωμένα κλαις, μέσα στο δάσος γιατί είσαι δυστυχισμένος εσύ;»
- 1208.** «Χρυσό και λαμπρό, εμφανίστηκε το σκελετό του άρματός μου·
γι' αυτό δεν βρίσκω ζευγάρι τροχών, με αυτόν τον πόνο εγκαταλείπω τη ζωή».
- 1209.** «Χρυσό ή από πολύτιμους λίθους, κόκκινο ή ακόμη ασημένιο·
πες μου, ευγενή νεαρέ, θα σου προμηθεύσω ζευγάρι τροχών».
- 1210.** Ο νεαρός βραχμάνος του είπε: «Η σελήνη και ο ήλιος και τα δύο εδώ φαίνονται·
Χρυσό είναι το άρμα μου, με αυτό το ζευγάρι τροχών λάμπει».
- 1211.** «Αδαής πράγματι είσαι εσύ, νεαρέ, που εσύ επιθυμείς το ανεπιθύμητο·
Νομίζω ότι εσύ θα πεθάνεις, διότι δεν θα αποκτήσεις τη σελήνη και τον ήλιο».
- 1212.** «Το πήγαινε-έλα φαίνεται, η λάμψη του χρώματος και στα δύο στην τροχιά·
το φάντασμα που πέθανε δεν φαίνεται, ποιος εδώ από αυτούς που θρηνούν είναι πιο ανόητος;»
- 1213.** «Την αλήθεια πράγματι λες, νεαρέ, εγώ ο ίδιος από αυτούς που θρηνούν είμαι πιο ανόητος·
σαν παιδί που κλαίγοντας επιθυμεί τη σελήνη, επιθύμησα το φάντασμα που πέθανε».
- 1214.** «Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο·
περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία».
- 1215.** «Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, τη λύπη εδραιωμένη στην καρδιά·
αυτός που σε μένα τον κατακλυσμένο από λύπη, τη λύπη για τον γιο απομάκρυνε».
- 1216.** «Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, έχω γίνει δροσερός, κατασβεσμένος στα πάθη μου·
δεν θρηνώ, δεν κλαίω, αφού σε άκουσα, νεαρέ.»
- 1217.** «Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής;
Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού γιος, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 1218.** «Και για αυτόν που κλαις και για αυτόν που θρηνείς, αφού ο ίδιος έκαψες τον γιο στο νεκροταφείο·
έτσι εγώ αφού έκανα καλή πράξη, πήγα στη συντροφιά των Τριάντα Τριών».
- 1219.** «Ούτε λίγο ούτε πολύ δεν είδαμε, να δίνεις δωρεά στο δικό σου σπίτι·

ούτε τέτοια τήρηση των κανόνων, με ποια πράξη πήγες στον κόσμο των θεών;»

1220. «Ήμουν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, ασθενής, με σώμα βασανισμένο στη δική μου κατοικία·

είδα τον Βούδα, αυτόν που έχει απαλλαγεί από το πάθος, που έχει διαβεί την αβεβαιότητα, τον Καλότυχο με ασύγκριτη σοφία.

1221. «Έτσι εγώ με χαρούμενο νου και γαλήνια συνείδηση, έκανα χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες στον Τατχάγκατα·

αυτή εγώ αφού έκανα την καλή πράξη, πήγα στη συντροφιά των Τριάντα Τριών».

1222. «Καταπληκτικό, πράγματι, εκπληκτικό, πράγματι, αυτό είναι το επακόλουθο του χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες·

κι εγώ με χαρούμενο νου και γαλήνια συνείδηση, σήμερα κιόλας καταφεύγω στον Βούδα ως καταφύγιο».

1223. «Σήμερα κιόλας κατάφυγε στον Βούδα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα με γαλήνια συνείδηση·

έτσι επίσης τους πέντε κανόνες εξάσκησης, αδιάσπαστους και ακέραιους ανάλαβε.

1224. «Απέχε γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, απόφευγε το μη δοσμένο στον κόσμο·

μην πίνεις μεθυστικά και μην ψεύδεσαι, και να είσαι ικανοποιημένος με τη δική σου σύζυγο».

1225. «Επιθυμείς το καλό μου, δαίμονα, επιθυμείς την ευημερία μου, θεότητα·
κάνω τον λόγο σου, εσύ είσαι ο δάσκαλός μου».

1226. «Πλησιάζω τον Βούδα ως καταφύγιο, και την ανυπέρβλητη Διδασκαλία·

και στην Κοινότητα του θεού μεταξύ ανθρώπων, καταφεύγω ως καταφύγιο εγώ.

1227. «Απέχω γρήγορα από τον φόνο έμβιων όντων, αποφεύγω το μη δοσμένο στον κόσμο·

δεν πίνω μεθυστικά ούτε ψεύδομαι, και είμαι ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο».

Το ουράνιο μέγαρο του Ματτακουνταλί, ένατο.

10. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου του Σερίσακα

1228. Ακούστε για τον δαίμονα και τους εμπόρους, εκεί όπου τότε ήταν η συνάντησή τους·

Πώς η συζήτηση μεταξύ τους, τα καλά ειπωμένα, αυτά ακούστε όλοι.

1229. «Αυτός που ήταν βασιλιάς ονόματι Παγιάσι, ένδοξος, που πήγε στη συντροφιά των γήινων θεών·

αυτός χαίροντας στη δική του ουράνια κατοικία, ο μη ανθρώπινος μίλησε στους ανθρώπους».

1230. «Σε επικίνδυνο δάσος, σε τόπο μη ανθρώπινων πνευμάτων, σε έρημο χωρίς νερό, χωρίς τροφή· στη μέση του δυσπρόσιτου αμμώδους μονοπατιού, άνθρωποι χαμένοι, με χαμένο νου από φόβο για τους κινδύνους.

1231. «Δεν υπάρχουν εδώ καρποί ούτε ρίζες, δεν υπάρχει καύσιμο, από πού λοιπόν τροφή εδώ; Εκτός από σκόνη και άμμο, καυτή και φλογερή και σκληρή.

1232. «Άνυδρη γη σαν πυρακτωμένο κεραμικό σκεύος, χωρίς ευημερία, ίση με τον μεταθανάτιο κόσμο· αυτή η αρχαία κατοικία των σκληρών, μια περιοχή γης σαν καταραμένη.

1233. «Τότε εσείς με ποια αιτία, τι προσδοκώντας αυτή την περιοχή· εισήλθατε βίαια αφού συναντηθήκατε, από απληστία ή φόβο ή μήπως αποπροσανατολισμένοι;»

1234. «Στους Μαγκάντα και στους Άνγκα οι αρχηγοί караβανιού, αφού φόρτωσαν ποικίλα εμπορεύματα· Αυτοί ταξιδεύουμε στη χώρα Σίντου-Σοβίρα, επιθυμώντας πλούτη, αναζητώντας κέρδος.

1235. «Την ημέρα μη μπορώντας να αντέξουμε τη δίψα, και σκεπτόμενοι τη συμπόνια για τα υποζύγια, με αυτή την ταχύτητα ήρθαμε όλοι, τη νύχτα ακολουθώντας τον δρόμο σε ακατάλληλη ώρα.

1236. «Εμείς, έχοντας ταξιδέψει άσχημα, χάσαμε τον δρόμο, τυφλοί και μπερδεμένοι, χαμένοι στο δάσος· στη μέση του δυσπρόσιτου αμμώδους μονοπατιού, δεν γνωρίζουμε την κατεύθυνση, με σαστισμένο νου.

1237. «Και αφού είδαμε αυτό που δεν είχαμε δει ποτέ πριν, και το έξοχο ουράνιο μέγαρο και εσένα, δαίμονα· ελπίζοντας για ζωή πέρα από αυτό, αφού είδαμε είμαστε χαρούμενοι, ευτυχισμένοι, αγαλλιασμένοι».

1238. «Την πέρα όχθη της θάλασσας και αυτή την αμμουδιά, τον δρόμο που διασχίζεται με καλάμια και το μονοπάτι με πασσάλους· ποτάμια και δυσπρόσιτα βουνά, πηγαίνετε σε διάφορες κατευθύνσεις εξαιτίας του πλούτου.

1239. «Αφού εισέλθετε στο βασίλειο των άλλων, βλέποντας ανθρώπους ξένων χωρών· ό,τι έχετε ακούσει ή επίσης έχετε δει, καταπληκτικό, ας το ακούσουμε από εσάς, παιδιά μου».

- 1240.** «Ακόμα πιο καταπληκτικό από αυτό, πρίγκιπα, δεν έχουμε ακούσει ή επίσης δει·
αφού είδαμε τα πάντα να υπερβαίνουν το ανθρώπινο, ικανοποιούμαστε με την ασύγκριτη ομορφιά.
- 1241.** «Στον αιθέρα ρέουν λίμνες με λωτούς, με άφθονα λουλούδια και πολλά λευκά λωτούς·
Και αυτά τα δέντρα είναι προικισμένα με μόνιμους καρπούς, οι οσμές αναδύουν εξαιρετικά ευωδιά.
- 1242.** «Στύλοι από βηρύλλιο υψωμένοι εκατό, με επιμήκεις γωνίες από κρύσταλλο και κοράλλι·
από μασαραγκάλλα με ρουμπίνια, αυτοί οι στύλοι λάμπουν με αθάνατη λάμψη.
- 1243.** «Με χίλιους στύλους, με ασύγκριτη δύναμη, πάνω σε αυτούς υπέροχη αυτή η ουράνια κατοικία·
με πολύτιμα λιθάρια ανάμεσα, αναμεμειγμένη με χρυσά κιγκλιδώματα, και με πλάκες καθαρού χρυσού ωραία σκεπασμένη.
- 1244.** «Αυτό λάμπει σαν καθαρό χρυσάφι του ποταμού Τζάμπου, καλά γυαλισμένο, εφοδιασμένο με σκαλοπάτια ανακτόρων και εξώστες·
Και στερεό και χαριτωμένο και εξαιρετικά συναρμολογημένο, υπερβολικά ανεκτικό στην περισυλλογή, ευχάριστο.
- 1245.** «Μέσα στο πολύτιμο παλάτι με άφθονο φαγητό και ποτό, περιτριγυρισμένος από συντροφιά ουράνιων νυμφών·
με τον ήχο τυμπάνων, αλαμπάρων και άλλων μουσικών οργάνων, προσκυνείσαι με ύμνους και τιμές.
- 1246.** «Αυτός χαίρεσαι αφυπνισμένος από το πλήθος των γυναικών, στο εξαίρετο, ευχάριστο ανάκτορο του ουράνιου οχήματος·
αδιανόητος, προικισμένος με όλες τις αρετές, όπως ο βασιλιάς Βεσσαβάνα στη Ναλινί.
- 1247.** «Ήσουν θεός ή ήσουν δαίμονας, ή μήπως άρχοντας των θεών που έγινε άνθρωπος;
Σε ρωτούν οι έμποροι, οι αρχηγοί καραβανιού, πες μας ποιο είναι το όνομά σου, δαίμονα».
- 1248.** «Σερίσακα ονομάζομαι, είμαι δαίμονας, φύλακας της ερήμου στην αμμώδη ατραπό·
Αυτή την περιοχή προστατεύω, υπηρετώντας τον βασιλιά Βεσσαβάνα».
- 1249.** «Τυχαία αποκτημένο, γεννημένο από μεταμόρφωση, από σένα τον ίδιο φτιαγμένο ή από θεούς δοσμένο;
Σε ρωτούν οι έμποροι, οι αρχηγοί καραβανιού, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτό το ευχάριστο;»
- 1250.** «Ούτε τυχαία αποκτημένο ούτε γεννημένο από μεταμόρφωση, ούτε από μένα τον ίδιο φτιαγμένο ούτε από θεούς δοσμένο·

από τις δικές μου πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες πράξεις μου αποκτήθηκε αυτό το ευχάριστο».

- 1251.** «Ποια ήταν η ασκητική σου πρακτική, ποια η άγια σου ζωή, ποιας καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο;
Σε ρωτούν οι έμποροι, οι αρχηγοί καραβανιού, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτό το ουράνιο άρμα;»
- 1252.** «Παγιάσι ήταν η ονομασία μου, όταν ασκούσα βασιλεία στους Κοσάλα· είχα την άποψη του μηδενισμού, ήμουν φιλόργυρος, κακόβουλου χαρακτήρα, και υποστηρικτής της εκμηδένισης τότε ήμουν.
- 1253.** «Ο ασκητής Κουμαρακασσάπα ήταν πολυμαθής, εκλεκτός ομιλητής, μεγαλειώδης· αυτός τότε μου είπε ομιλία για τη Διδασκαλία, απομάκρυνε από μένα τις στρεβλώσεις της άποψης.
- 1254.** «Αφού άκουσα εγώ την ομιλία του για τη Διδασκαλία, δήλωσα ότι είμαι λαϊκός ακόλουθος· απείχα από τον φόνο έμβιων όντων, απέφευγα το μη δοσμένο στον κόσμο· δεν έπινα μεθυστικά ούτε έλεγα ψέματα, και ήμουν ικανοποιημένος με τη δική μου σύζυγο.
- 1255.** «Αυτή ήταν η ασκητική μου πρακτική, αυτή η άγια μου ζωή, αυτής της καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο· από αυτές ακριβώς τις πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες πράξεις μου αποκτήθηκε αυτό το ουράνιο άρμα».
- 1256.** «Την αλήθεια πράγματι είπαν οι άνθρωποι με σοφία, μη διαφορετικά είναι τα λόγια των σοφών· Όπου κι αν πηγαίνει αυτός που έκανε αξιέπαινες πράξεις, εκεί χαίρεται απολαμβάνοντας ηδονές.
- 1257.** «Όπου κι αν υπάρχει λύπη και θρήνος, και δολοφονία και φυλάκιση και ταλαιπωρία· εκεί πηγαίνει αυτός που έκανε κακές πράξεις, δεν απελευθερώνεται ποτέ από τον κακότυχο κόσμο».
- 1258.** «Σαν παραπλανημένος ήταν ο κόσμος, αυτή τη στιγμή σαν θολωμένος· Για αυτόν τον κόσμο σου και για σένα, πρίγκιπα, η δυσαρέσκεια από τι άραγε προήλθε;»
- 1259.** «Και αυτά τα δάση σιρίσα, παιδιά μου, θεϊκά αρώματα ευωδιαστά αναδίδουν· αυτά αναδίδουν άρωμα σε αυτή την ουράνια κατοικία, την ημέρα και τη νύχτα το σκοτάδι διαλύοντας.
- 1260.** «Και με το πέρασμα εκατό ετών αυτών, ένας λοβός ωριμάζει ένας-ένας· Εκατό ανθρώπινα χρόνια έχουν περάσει, από τότε που γεννήθηκα εδώ σε αυτή την κατηγορία.

- 1261.** «Έχοντας δει ότι πεντακόσια χρόνια, σε αυτή την ουράνια κατοικία αφού έμεινα, παιδιά μου·
από την εξάντληση της ζωής και την εξάντληση της αρετής θα πέσω, από αυτή ακριβώς τη λύπη είμαι λιπόθυμος».
- 1262.** «Πώς άραγε θα θρηνούσε τέτοιος όπως αυτός, αφού απέκτησε ασύγκριτη ουράνια κατοικία για πολύ καιρό;
Αυτοί βέβαια που έχουν γεννηθεί σε κατώτερη κατάσταση, αυτοί σίγουρα θα θρηνούσαν, οι λιγοστών αξιεπαίνων πράξεων».
- 1263.** «Αυτό είναι κατάλληλο και νουθετικό για μένα, που εσείς μου μιλάτε με ευγενικά λόγια·
και εσείς, παιδιά μου, προστατευμένοι από μένα, πηγαίνετε με ασφάλεια όπου θέλετε».
- 1264.** «Αφού πάμε στη χώρα Σίντου-Σοβίρα, επιθυμώντας πλούτη, αναζητώντας κέρδος·
σύμφωνα με την υπόσχεσή μας, με πλήρη γενναιοδωρία, θα κάνουμε μεγάλη γιορτή για τον Σερίσακα».
- 1265.** «Μην κάνετε γιορτή για τον Σερίσακα, και όλα όσα λέτε θα γίνουν για εσάς·
αποφεύγετε τις κακές πράξεις και αφοσιωθείτε στην επιδίωξη της Διδασκαλίας».
- 1266.** «Λαϊκός ακόλουθος υπάρχει σε αυτή την ομάδα, πολυμαθής, προικισμένος με ηθική·
με πίστη και γενναιόδωρος και ευπρεπής, διορατικός, ικανοποιημένος, σοφός».
- 1267.** Γνωρίζοντας δεν θα έλεγε ψέματα, για βλάβη άλλων δεν θα σκεφτόταν·
Διαβολή διχαστική δεν θα έκανε, και λόγο ευγενικό, απαλό θα έλεγε.
- 1268.** «Ευσεβής, ευλαβικός, πειθαρχημένος, χωρίς κακία, καθαρός στην ανώτερη ηθική διαγωγή·
αυτό το πλάσμα τη μητέρα και τον πατέρα επίσης, με δικαιοσύνη συντηρεί, με ευγενή τρόπο ζωής».
- 1269.** «Νομίζω ότι αυτός για χάρη των γονέων του αναζητά πλούτη, όχι για χάρη του εαυτού του·
και μετά τον θάνατο των γονέων του, αυτός που κλίνει προς την απάρνηση θα ακολουθήσει την άγια ζωή».
- 1270.** «Έντιμος, χωρίς στραβοσύνη, χωρίς δολιότητα, χωρίς απάτη, και δεν θα μιλούσε με πρόσχημα δικαιολογίας·
αυτός ο τέτοιος που κάνει καλές πράξεις, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, πώς θα αποκτούσε δυστυχία;
- 1271.** «Για αυτόν τον λόγο φανερώθηκα ο ίδιος, γι' αυτό δείτε τη Διδασκαλία, έμποροι·
Χωρίς αυτόν εδώ θα γινόσασταν στάχτη, τυφλοί και μπερδεμένοι, χαμένοι στο δάσος».

Αυτό με τον περιφρονούντα, εύκολα με τον άλλον, ευτυχία πράγματι είναι η συνάντηση με ενάρετο άτομο.»

- 1272.** «Ποιο είναι το όνομά του και τι εργασία κάνει, ποιο είναι το όνομά του και ποιο το σόι του; Κι εμείς θέλουμε να τον δούμε, δαίμονα, από συμπόνια για τον οποίο ήρθες εδώ· τυχερός πράγματι είναι αυτός, τον οποίο εσύ αγαπάς».
- 1273.** «Αυτός ο κουρέας με το όνομα Σαμπχάβα, λαϊκός ακόλουθος που ζει από χτένα και ψαλίδι· γνωρίζετέ τον, αυτός είναι υπηρέτης σας, μην τον περιφρονείτε, αυτός είναι ευπρεπής».
- 1274.** «Γνωρίζουμε αυτόν που εσύ αναφέρεις, δαίμονα, δεν τον γνωρίζαμε όμως ότι είναι τέτοιος· κι εμείς θα τον τιμήσουμε, δαίμονα, αφού ακούσαμε τα υψηλά λόγια σου».
- 1275.** «Όσοι άνθρωποι σε αυτό το καραβάνι, νέοι, μεγάλοι ή ακόμη και μεσήλικες· ας ανέβουν όλοι αυτοί στην ουράνια κατοικία, ας δουν οι φιλόργυροι τον καρπό των αξιέπαινων πράξεων».
- 1276.** Αυτοί εκεί όλοι «εγώ πρώτος», τον κουρέα εκεί τοποθετώντας μπροστά· όλοι αυτοί ανέβηκαν στην ουράνια κατοικία, σαν την κατοικία του Βασάβα.
- 1277.** Αυτοί εκεί όλοι «εγώ πρώτος», δήλωσαν ότι είναι λαϊκοί ακόλουθοι· απείχαν από τον φόνο έμβιων όντων, απέφευγαν το μη δοσμένο στον κόσμο· δεν έπιναν μεθυστικά ούτε έλεγαν ψέματα, και ήταν ικανοποιημένοι με τη δική τους σύζυγο.
- 1278.** Αυτοί εκεί όλοι «εγώ πρώτος», αφού δήλωσαν ότι είναι λαϊκοί ακόλουθοι· έφυγε το καραβάνι δίνοντας ευχαριστίες, με τη δύναμη του δαίμονα ευλογημένο ξανά και ξανά.
- 1279.** «Αφού πήγαν στη χώρα Σίντου-Σοβίρα, επιθυμώντας πλούτη, αναζητώντας κέρδος· σύμφωνα με την προσπάθειά τους, με πλήρη κέρδη, επέστρεψαν στην Παταλιπούττα ανέπαφοι.
- 1280.** «Αφού πήγαν στο σπίτι τους σώοι, μαζί με γιους και συζύγους· χαρούμενοι, ικανοποιημένοι, ευτυχισμένοι, αγαλλιασμένοι, έκαναν μεγάλη γιορτή για τον Σερίσακα· έχτισαν μοναστήρι με το όνομα Σερίσακα.
- 1281.** Τέτοια είναι η συναναστροφή με τα ενάρετα άτομα,

μεγάλης ωφέλειας είναι η συναναστροφή με τις αρετές της Διδασκαλίας·
για το καλό ενός λαϊκού ακολούθου,
όλα τα όντα έγιναν ευτυχισμένα.

Το ουράνιο μέγαρο του Σερίσακα, δέκατο.

11. Η ιστορία του ουράνιου ανακτόρου του Σουνικκίττα

1282. «Ψηλή αυτή η ουράνια κατοικία με μανιστήριους στύλους, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα·
επτακόσια θολωτά δωμάτια μεγαλειώδη, με στύλους από βελούριο, στρωμένα με χρυσά πλακίδια, όμορφα.

1283. «Εκεί κάθεσαι, πίνεις και τρως, και θεϊκές βίνες ηχούν ευχάριστα·
Θεϊκές γεύσεις και πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εδώ, και γυναίκες χορεύουν με χρυσό σκεπασμένες.

1284. «Με τι έχεις τέτοια ομορφιά, με τι για σένα εδώ ευδοκιμεί;
Και εγείρονται σε σένα πλούτη, οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.

1285. «Σε ρωτώ, θεέ με μεγάλη δύναμη, όταν ήσουν άνθρωπος τι αξιέπαινη πράξη έκανες;
Με τι έχεις τέτοια λαμπερή δύναμη, και η ομορφιά σου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις;»

1286. Εκείνος ο νεαρός θεός ευχαριστημένος, ερωτηθείς από τον Μογκαλλάνα, απάντησε στην ερώτηση, ποιας πράξης αυτό είναι ο καρπός.

1287. «Αφού τοποθέτησα σωστά τη γιρλάντα που ήταν άσχημα τοποθετημένη, αφού την εδραίωσα στη στούπα του Καλότυχου·
και έχω μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, προικισμένος με θεϊκές ηδονές.

1288. «Με αυτό έχω τέτοια ομορφιά,
Με αυτό για μένα εδώ ευδοκιμεί·
Και εγείρονται σε μένα πλούτη,
Οποιαδήποτε αγαπητά στον νου.

1289. «Σου εξηγώ, μοναχέ με μεγάλη δύναμη,
αυτό που έκανα όταν ήμουν άνθρωπος·
γι' αυτό έχω τέτοια λαμπερή δύναμη,
και η ομορφιά μου φωτίζει όλες τις κατευθύνσεις».

Το ουράνιο μέγαρο του Σουνικκίττα, ενδέκατο.

Τέλος του κεφαλαίου του Σουνικκίττα, έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο φτωχοί, διαμονή στο δάσος, μισθωτός, βοσκός και αγκάθι·
Ανεκαβάννα, Ματτακουνταλί, Σερίσακα, καλά τοποθετημένο·

το τρίτο κεφάλαιο των ανδρών γι' αυτό λέγεται.

Τέλος της τέταρτης ενότητας απαγγελίας.

Τέλος του κειμένου Πάλι των ιστοριών των ουράνιων μεγάρων.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 06. Το βιβλίο των ιστοριών για θεϊκά μέγαρα. 2. Ανδρικά μέγαρα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org